

høitærede Minister kun har den Hensigt at raade Bod paa den Mlempe, at Rigsdagsdieterne ere for smaa, ville vi jo let komme til Forstaaelse med den høitærede Minister.

Indenrigsministeren (Skel): Jeg tror ikke, at mange af dette Things Medlemmer ville være i Tvivl om, at jeg ogsaa nævne andre Hensigter, som jeg havde med den Form, hvori dette Lovforslag er fremsat. Jeg skal, for ikke at trætte Thinget og forlænge Forhandlingen, indskrænke mig her til. Værede Medlemmer ville ved at tænke sig om erindre, at jeg, skjøndt jeg ikke har tillagt disse Hensigter nogen afgjørende Betydning med Hensyn til Lovforslagets Fremkomst, dog har udtalt, at, naar jeg skulde komme frem med Lovforslaget, ansaa jeg for det Rigtige, at det kom i denne Form og ikke i en anden.

Jagerslev: Man har jo undertiden Leilighed til at blive forundret her i Salen. Det, jeg er bleven forundret over ved den første ærede Talers Udtalelser, var ikke, at det var storpolitiske Udtalelser, det havde jeg tænkt mig Muligheden af, at saadanne kunde komme frem ved denne Leilighed, skjøndt det ærede Medlem ikke skal friste mig i den Retning. Men det, der forundrede mig, var den Maade, hvorpaa det ærede Medlem stillede sig, idet han dog ogsaa noget omtalte det foreliggende Lovforslag. Han sagde, at der var Trang til at bringe dette Spørgsmaal frem, og at Spørgsmaalet i og for sig var betimeligt, og det synes, at det ærede Medlem slog paa, at der jevnlige blandt Rigsdagens eller Folkethingets Medlemmer havde været udtalt private Ønsker i den Retning; men desuagtet mente det ærede Medlem, at det var dog høist mærkverdigt og tillige ubetimeligt, at den høitærede Minister indlob sig paa at ville ordne et Spørgsmaal, som angik Thingets intimeste Interesser. Det forekommer mig, at det ikke er ganske logisk, naar det ærede Medlem erkjender, at der er Trang til denne Forandring, og at denne Forandring i Valgloven skal ske ved Lov, at han saa dog tillige siger, at Ministeriet bør holde sig borte fra dette Spørgsmaal. Det forekommer mig, at han der været forskjellige Ønsker, om de end ikke have givet sig stærkt tilkjenning, i dette Thing om at faae Forholbet ordnet, da er det ogsaa betimeligt, at det kommer frem. Jeg vil blot i al Almindelighed sige, at jeg ønsker dette Lovforslag fremmet og i det Hele kan slutte mig til det, og jeg skal ganske ligefrem sige, hvorfor jeg ønsker, at denne Sag skal fremmes. Det tiltaler mig i høi Grad, at det daglige Vederlag, naar det kan stilles saaledes, bliver stillet paa en saadan Maade,

at det ikke staar i absolut Sammenhæng med Rigsdagssamlingernes Længde. Det tiltaler mig, og jeg tror ogsaa, at det burde tiltale de Herrer paa den anden Side. Jeg siger ligefrem, at det er min Grund til at ønske dette Lovforslag fremmet, naar det er grundlovmæssigt og lovmæssigt, hvad jeg tror, det er, om det end ikke har været paatænkt. Jeg tror ikke, at det Spørgsmaal har været drøftet, men jeg tror nok, at Grundlovens Bestemmelse kan rumme en saadan Fortolkning. Er det grundlovmæssigt at sige, at vi give det daglige Vederlag paa en saadan Maade, at det ikke er absolut knyttet til de Timer og Dage, som vi sidde her, tror jeg, at vi gjøre Rigsdagen en Tjeneste ved at ordne det paa den Maade. Det er min ligefremme Mening, og derfor tillader jeg mig at sige, at det er min Grund til at ønske Lovforslaget fremmet. Det forjener at tages under Overveielse, om det end kan være, at man ikke direkte vil gaa ind paa det. Det kan ikke være Nogen ubekjendt, at den Form, som vi have for det daglige Vederlag, falder mange her for Bryttet, og jeg tror ogsaa at den falder mange af de Herrer's Valgere for Bryttet. Jeg tror ogsaa, at det vil tiltale Valgebefolkningen, at vi gaa en anden Vej, og derfor siger jeg, at, hvis vi kunne gaa denne Vej, tror jeg, at det er rigtigt og betimeligt, at vi gaa denne Vej, og jeg tror, at det er rigtigt, at Spørgsmaalet er reist fra Regjeringens Side. Der har været Tale om, at det skulde have været reist fra Thingets Side, og det har ingenlunde manglet paa Ønsker om at faae det bragt frem. Men jeg tror, at det er rigtigt, at det er reist fra Regjeringens Side, at den har troet at burde tage Sagen i sin Haand paa den Maade, som er sket. Det er for mig det Væsentligste. Jeg ønsker ikke at komme til saadanne Grundlovsfortolkninger, som det ærede Medlem fra Næstved Sundby (Suel) smagsfuldt betegne saaledes, at Grundloven skulde behandles som en vaad Handske, der kan passe til enhver Haand, og det er der vist Ingen, som ønsker. Men kan man komme til den Opfattelse, at det kan passe ind under Grundlovens Bestemmelse, saa ser jeg ikke, hvorfor man ikke skulde gjøre det. Det kan være, at Spørgsmaalet trænger til en nærmere Undersøgelse, jeg vilde finde det naturligt, og jeg skal ingenlunde modsætte mig det. Det ærede Medlem mente, at dagligt Vederlag egentlig her var en Omfkrivning for Marsvederlag (Afbrydelse af Suel). Jo, det ærede Medlem mente, at, skjøndt der staar: dagligt Vederlag i Forslaget, blev det paa denne Maade kun en Omfkrivning for en Marsløn. Jeg tror ikke, at man uden videre kan sige det. Forslaget indeholder selv Bestemmelser, som tydelig nok vise, at det er noget Andet end Marsløn. Man kan undertiden se Sligt af smaa